

Vi skal også fastholde, at omkostningerne for de offentlige forpligtelser, som vi har lovgivet om, bliver fordelt på alle forbrugere i landet, også dem, der i givet fald måtte ønske ikke at aftage danskproduceret el, men at importere el.

Det betyder så, at importører skal være med til at betale prisen for opretholdelsen af en nødvendig reservekapacitet, og det betyder også, at hvis der i forbindelse med produktion af decentral kraftvarme, altså el via vind og biomasse osv., er merudgifter, er de også en del af udgifterne til den transmission, som eventuelle importører gerne vil have adgang til, og derfor bliver der også en prisfastsættelse af den.

Så det er altså ikke en direkte blankocheck, man udskriver til dem, der melder sig ud af vores nationale produktionsapparat.

Sammenfattende betyder det også, at de eksisterende love plus ny lovgivning i højere grad er med til at danne prisniveauet. Og selv om det er et transmissionsnet, vi taler om, er det for danskerne som helhed, for langt den største del af forbrugerne, i høj grad også et forsyningssikkerhedsspørgsmål, og dermed er der også et produktionsled, der skal tilgodeses. Og med de restriktioner eller miljøtiltag, som vi har lagt ind i vores lovgivning, bliver der altså en prisdannelse, og så er det for mig at se meget vigtigt, at alle forbrugere i landet deltager.

Lovforslaget må som sagt på grund af Konkurrencerådets afgørelse til dels ses med baggrund i de svingende omstændigheder, men da vi altså ved, at EF-direktivet er på vej, er det vigtigt, at vi har udformet lovforslaget sådan, at vi langt hen ad vejen vil være i overensstemmelse med et sådant forslag.

Endelig er det værd at mærke sig, at der i bemærkningerne til lovforslaget står, hvem der vil få adgang til at importere. I dag er udgangspunktet 100 GWh. Og skal der ske reguleringer, står der i bemærkningerne, at vi dér følger udviklingen i EU.

Så med baggrund i de sikkerhedsnormer, som vi nu har indbygget for de danske forbrugere som helhed, kan Socialdemokratiet anbefale lovforslaget.

Peter Hansen-Nord (V):

For første gang ser vi fra regeringens side om ikke andet så et lille bitte skridt i den rigtige retning, idet vi ser et ønske om at implementere en del af elliberaliseringsdirektivet, og vi kan da kun sige, at det er positivt, at regeringen har fanget de signaler og nu er klar over, at en libe-

ralisering af dette område er vejen frem, for det er det, der ikke bare er tanken, men også giver vækstmuligheder for os i EU.

Jeg er dog ikke så naiv, at jeg egentlig tror, at miljø- og energiministeren er særlig begejstret for en liberalisering, men heldigvis har den tidligere lovgivning, bl.a. den danske elforsyningslov, på mange måder været liberal og gennem Dansk Kraftmægling virkelig vist, at der har været muligheder i vores elforsyningslov, hvilket kan fortælle lidt om, hvor fri den tidligere lovgivning var.

Man kan så spørge sig selv, om dette forslag, L 239, så virkelig er udtryk for den elliberalisering, vi taler om, eller det måske mere er en måde at lukke tingene inde på.

Som jeg ser forslaget, finder jeg nemlig – ud over de positive bemærkninger, jeg allerede er kommet med – at det er en meget fodslæbende øvelse, vi nu er i gang med. Det ligner slet ikke den trend, der lå i regeringens ønske om at gå foran med CO₂-afgifter og ligge langt forud for EU. Så vi må sige, at det mere er et tegn på, at kan man bremse det her, så er det meget godt.

Men jeg må trods alt sige, at det gode ved det her forslag er, at vi får taget hul på problematikken omkring det, der på teknikersprog hedder PSO'er, public service obligations. Den diskussion skal vi have fat i, men jeg kan i L 239 ikke se andet, end at der er beskrevet nogle generelle principper, og de fleste af dem kan vi i Venstre som ansvarlige for dansk energipolitik op gennem tiderne være enige i.

Men jeg må sige, at derfra og så til at få et klart overblik over, hvad disse PSO'er kommer til at indeholde, hvilke principper og hvilke kalkulationer der kommer til at ligge bag dem, er der et stor skridt, for det fortæller lovforslaget intet om; men så må udvalgsarbejdet på en eller anden måde forsøge at fortælle os, hvilke kalkulationer og principper der skal lægges til grund.

Og før vi har nogle tal for det, er det svært at sige ret meget mere om det, og det eneste, man kan sige om lovforslaget, er så, at det jo tyder på, at der simpelt hen ikke har været enten tid eller kapacitet eller muligheder for at lave et ordentligt lovforslag, som man kan tage stilling til.

Det er der så ikke noget at gøre ved, og det er nok ikke sidste gang, vi får en ændring af elforsyningsloven i forbindelse med det her spørgsmål. Så det er, som jeg startede med at sige, et ganske lille skridt.